

[Rager.]

for Linien til Jægersborg synes jeg, at man lader en ikke ringe Befolkning ganske i Stikken.

Naturligvis er der nu dem, der siger, at det, man vil, er at gavne Statsbanerne — det skal være en Fordel for S-Banetrafikken. Jeg tror nu ikke, det kan være de Synspunkter, der ligger til Grund; for hvis det var det, vilde man formentlig have bevaret Linien fra Jægersborg til Gentofte som en naturlig Fødelinie til S-Togene. Det vilde dog have været naturligt.

Men da jeg for mit Vedkommende ikke sagligt tør gaa imod, at en Nedskæring af Vognkilometer i den Udstrækning, som Udvalget har paabudt, er nødvendig, henstiller jeg til Ministeren, at man undersøger, om det er de rigtige Steder paa Linierne, man har skaaret ned, eller om man ikke ved nærmere Overvejelse kunde blive klar over, om f. Eks. en Kørsel til Jægersborg burde opretholdes, naturligvis meget indskrænket, maaske kun en eller to Gange i Timen. Det vilde ikke give ret mange Vognkilometer, og det maatte være praktisk muligt at gøre det. Jeg synes, at Nedskæringen er sket noget for skematisk, og at den er sket, jeg vil ikke ligefrem sige ubegavet, men paa nogle forkerte Steder, og jeg henstiller til Ministeren venligst at overveje Spørgsmaalet.

Valdemar Thomsen: Under Hensyn til, at min Gruppe er afskaaret fra at faa det fornødne Indblik i Statens økonomiske Forhold, under Hensyn til, at Finansudvalget egenmægtigt disponerer over Beløb, der tæller i Hundreder af Millioner Kroner, og under Hensyn til, at der i Finansloven findes Bevillinger og Tekstanmærkninger, som vi absolut ikke kan billige, vil vi her ved tredje Behandling afholde os fra at stemme.

Carsten Raft: Jeg vil gerne bede den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri udtale sig om en Episode, der er forefaldet i min Valgkreds, nærmere betegnet i Lyngby-Taarbæk Kommune.

Sogneraadet derude vedtog og offentliggjorde for nylig en Byplan, saadan som det har Pligt til, og det gav Anledning til Uoverensstemmelse med det saakaldte Dyrehaveudvalg og ganske særlig dets Formand, Departementschef i Landbrugsministeriet Wileke. Den konservative Ordfører i Sogneraadet er Statsskovfoged Løvdal, hvis Tjenesteomraade i Skovtjenesten ligger i Dyrehaven. Han er en dygtig, flittig og paa-

passelig Embedsmand, hvis Tjeneste aldrig har givet Anledning hverken til Kritik eller Utilfredshed, og hans Tjenestestilling er saadan, at med Spørgsmaalet om Afstaaelse af Dyrehavens Jord har han som Skovmand ikke noget at gøre. Han er ogsaa en agtet og afholdt Borger i Kommunen og har i mange Aar været førende Mand i den konservative Byraadsgruppe. Selvfølgelig har han deltaget i Arbejdet med Byplanen, som hans Pligt var, og søgt at finde den Løsning, hvorved Borgernes Interesse blev gavnet mest og Dyrehavens krænket mindst. Til sidst kom man saa i Sogneraadet frem til en Løsning, som alle uanset Partifarve kunde enes om.

Nogle Dage senere bliver han kaldt til Møde i Dyrehaveudvalget. Han er ikke Medlem, men han maatte mene, at det var som Sogneraadets medlem og som Ordfører i Sogneraadet, han blev indkaldt. Han skulde snart blive belært om noget helt andet. Mødet fandt Sted paa Departementschef Wilkes Kontor. Da nogle Pressefotografer bad Løvdal stille sig nærmere til de andre, kom en ministeriel Embedsmand farende og sagde: „Det er ikke Mening, at De skal fotograferes.“ Da Debatten udviklede sig, blev det klart for Løvdal, hvad Mening var: Han var kaldt op paa sin Departementschefs Kontor til tjenstlig Afhøring og tjenstlig Røffel. Det forsamlede Publikum havde intet som helst med hans tjenstlige Forhold at gøre, det var dem ganske uvedkommende, men Departementschefen har altsaa haft den gamle Forestilling, at noget saadant skal ske foran Fronten, og havde samlet sig den Front, som var egnet til det.

Jeg maa bede den højtærede Formand om Tilladelse til et Par Citater af Referatet af Mødet, det er nemlig selve Sagen. Referatet er taget paa Grundlag af to Stenografdamers Notater; det er nu ikke videre fuldstændigt alligevel og heller ikke videre korrekt. Skovfoged Løvdal benægter bestemt en Ytring, der er tillagt ham, men da det er Departementschefen, der har ladet Referatet optage og udsende, maa man for formode, at hans Ytringer i hvert Fald er rigtigt gengivet — Folk, der kender Departementschefen, mener ogsaa paa Stemmeklangen at kunne høre, at Referatet er ægte.

Jeg citerer:

„Til Slut spurgte Formanden Skovfoged Løvdal, om han havde stemt for den Vedtægt, hvortil Løvdal svarede, at det havde han.

Formanden spurgte, om Løvdal syntes, at en saadan Afstemning kunde forenes med hans Stilling som Skovfoged. I